

ת"פ 5765/05/20 - מדינת ישראל נגד רקאן אבו ג'נב, רואד אבו ג'נב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 5765-05-20 מדינת ישראל נ' אבו ג'נב ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1.רקאן אבו ג'נב

2.רואד אבו ג'נב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 27.2.20 הגיעו הנאשמים לבית החולים נהריה ונאשם 1 רצה להיכנס לחדר המיון, אך בהתאם להנחיות המקום, אותה עת, המאבטח מנע זאת ממנו. בתגובה דחף הנאשם 1 את המאבטח ונאשם 2 אחז בחולצתו, הצמידו לקיר והשניים החלו להכותו באגרופים בפלג גופו העליון. בתוך כך, הפיל נאשם 1 את המאבטח לרצפה וכשהצליח להתרומם המשיכו הנאשמים להכותו באגרופים בפניו ובגבו, כאשר עוברי אורח שהיו במקום ניסו להפסיק את המעשים. עקב מעשים אלו נגרמו למתלונן נפחות בלסת תחתונה משמאל וכן שפשופים שטחיים בפנים, במצח ובצוואר.

2. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר טיעון לפיו הודו הם בכתב האישום והוסכם שהמאשימה תעתור לעונש מאסר בן 7 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירה ונסיבות ביצועה ונטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות גופו של המתלונן וכן יכולתם של עובדי הציבור למלא את תפקידם. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשמים הדגישה המאשימה שחרף עברם הפלילי הנקי ונטילת האחריות, לא הוכחו סיכויי שיקום. משכך ביקשה המאשימה לגזור את הדין בגדרי המתחם ובהתאם להסדר הטיעון ביקשה להטיל עליהם שבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

4. ב"כ הנאשמים טענו כי מדובר בצעירים ללא עבר פלילי, שהודו בהזדמנות הראשונה וחסכו זמן שיפוטי רב, כמו גם את עדות המתלונן. נטען כי במועד ביצוע העבירה היו הנאשמים בסערת רגשות עקב מצבה הבריאותי של בת משפחה שטופלה בבית החולים אותה עת. ביחס למתחם העונש ההולם טענו הסנגורים שלא נגרמו למתלונן חבלות משמעותיות; כי האלימות שננקטה אינה חמורה; וכי קדמה למעשה התגרות מסוימת מצד המתלונן. משכך, נטען שמתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמים, אזי על רקע קבלת האחריות והעבר הנקי, עתרה ההגנה להסתפק בעונש מותנה וקנס.

5. הנאשמים הביעו צער על מעשיהם וביקשו להתחשב במצבם ולהקל בעונשם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשמים ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן. במקרה זה האלימות הופנתה כלפי מאבטח בבית חולים ציבורי וקיים אפוא ערך נוסף שנפגע והוא יכולתם של עובדי הציבור למלא את תפקידם, עבור הציבור, ללא מורא. אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לדברים שנקבעו בעניין פגיעה בצוותים רפואיים: "מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים "רק" בקורבן העבירה מושא התקיפה או האיומים, כי אם בשלומם של החולים כולם" (ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.2020); להלן - עניין זגורי).

7. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** האלימות שנקטו הנאשמים הייתה חמורה. הם היו ביתרון מספרי על המתלונן, היכו בו באגרופים לעיני כל במקום ציבורי וגרמו לו לחבלות. מקובל עלי שאין מדובר בעבירה מתוכננת, אך אין בכך כמובן להוות נסיבה לקולה. הנאשמים טענו שהרקע להתפרצות האלימה היה מצבה הבריאותי הקשה של בת משפחה שטופלה בחדר המיון לאחר תאונה. אני מוכן לקבל נסיבה זו הגם שלא צוינה בכתב האישום ואולם אין בכך להוות נסיבה מקלה. רובו הגדול של הציבור המגיע לבית חולים מצוי במצוקה, בין בשל מצבו שלו ובין בשל מצבו של קרובו, ואין לאפשר שמצב זה יתיר את דמם של עובדי בתי החולים והדברים ברורים.

8. **מדיניות הענישה:** עבירות הפוגעות במשרתי הציבור ומטילות עליהם מורא מחייבות ענישה הולמת, שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על עובדי הציבור, לבל יירתעו מביצוע משימתם וידעו כי בתי המשפט מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם. ראו: "בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם" (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.2008)).

ראו גם ע"פ 7639/13 מחמוד אמארה נ' מדינת ישראל (2.4.2014), פסקה 9 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז:

"ככלל, אנו סבורים שהעבירות שביצעו המערערים 1-2 הן חמורות ביותר, וכי העונש היאה להן ברגיל הוא מאסר בפועל. עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלווה חיהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח המימד הציבורי בפעילותו של קורבן העבירה, המאבטח...".

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 7639/13 מחמוד אמארה נ' מדינת ישראל (2.4.2014), בו נידון ענינם של שני נאשמים שהורשעו באירוע אלים כנגד מאבטח בבית חולים. הנאשמים דחפו את המתלונן, הכו אותו, הפילו אותו על הרצפה, בעטו בו ודרכו עליו. למתלונן נגרמו שטפי דם והוא נפצע בקרקפת. פסק הדין עסק בעניינו של אחד הנאשמים בלבד עליו הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל (לאחר שהאחר חזר בו מערעורו) ובית המשפט העליון דחה את הערעור חרף העבר הנקי והגיל הצעיר; עפ"ג 10329-09-21 מדינת ישראל נ' סאמי סווארה (15.3.2022), בו נידון ענינם של שני נאשמים שתקפו מאבטח בבית חולים ושוטרים והורשעו בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר. בית משפט השלום גזר עליהם צווי של"צ, מאסרים מותנים ופיצוי. עברם של הנאשמים היה נקי, התסקירים בענינם הצביעו על אופק שיקומי, הם סיימו לבצע את צו השל"צ ופיצו את המאבטח לאחר שנערך הסכם סולחה עמו. ערכאת הערעור קבעה כי "חומרת העבירות מצדיקה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות", אך בסופו של יום דחתה את ערעור המדינה לעניין קולת העונש, תוך העלאת הקנס, בשל נימוקים הקשורים לנסיבות המקרה המיוחדות; רע"פ 5759/20 אסאמה אזברגה נ' מדינת ישראל (23.8.2020), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור ואיומים בכך שהיכה בצוואר ובירך של פקח עירייה שהחל לרשום לחובתו דו"ח וגרם לו לסימן אדום. לאחר מכן עקב אחרי הפקח ואיים עליו. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. במקרה זה הממונה לא קיבלו לעבודות שירות והוא נשא את עונשו בכליאה; עפ"ג 25897-12-18 מדינת ישראל נ' אברהם ג'רבאן (17.7.2019), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה ממש וחבלה חמורה בכך שתקף באגרופים ונגיחה מבקר כרטיסים במהלך נסיעה באוטובוס, וגרם לו לשברים באף ובשן, המטומה ושריטות בפניו. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה, כמו גם ערעור המדינה על קולת עונש המאסר, והוא חויב בפיצוי למתלונן; עפ"ג 36501-08-14 אנג'ל נ' מדינת ישראל (16.2.2015), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם סרב לשלם עבור חניה בבית חולים, ולאחר שמאבטח דרש זאת ממנו הוא איים עליו ונסע עם רכבו תוך שהוא דורס את רגלו של המאבטח ופוגע בגופו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד- 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה, נע בין עונש מאסר קצר, שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשם של הנאשמים

11. כאמור, בין הצדדים קיים הסדר טיעון במסגרתו עתרה המאשימה לעונש מאסר בן שבעה חודשים לריצוי.

בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. הצדדים לא טענו לחריגה ממתחם הענישה ולא נטען דבר בעניין סיכוי השיקום של הנאשמים ואף לא התבקש תסקיר בעניינם. לפיכך, לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה ועונשם של הנאשמים יגזר בגדרי מתחם הענישה אותו קבעתי לעיל. המשמעות המעשית של קביעה זו, על רקע גבולות המתחם שקבעתי, היא שיש להטיל על הנאשמים עונשי מאסר ובהתאם להסדר הטיעון, אותו אני מקבל כמאוזן וראוי, יתאפשר להם לשאת את עונשם בעבודות שירות.

12. לצורך קביעת עונשם של הנאשמים הבאתי בחשבון את גילם הצעיר יחסית (ילידי 1991, 1996) ואת הודאתם בביצוע העבירות, אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול, כמו גם שחסכה בזמן שיפוטי ואת הצורך בעדות המתלונן. עוד הבאתי בחשבון את עברם הפלילי הנקי ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (כשנתיים), אם כי אין לומר שמדובר בשיהוי, שכן כתב האישום הוגש בסמוך למועד העבירה והדיונים נדחו מעת לעת בשל בקשות הנאשמים למיצוי הליכים. הבאתי עוד בחשבון את נסיבותיהן האישיות של הנאשמים כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוניהם ואת הפגיעה שתגרם להם בשל עונש מאסר ולו בעבודות שירות. מנגד הבאתי בחשבון שלא הוכחו סיכויי שיקום. שקלול נתונים אלו תומך במיקום עונשם של הנאשמים קרוב לתחתית המתחם, אם כי לא בתחתיתו (ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22.12.2020)).

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1

א. **ארבעה חודשי מאסר.** הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות חלף, ומשכך יגיש הממונה מועד חדש. במועד שיקבע, יתייבב הנאשם במשרדי הממונה - יחידת ברקאי, שלוחה צפון- במתחם כלא מגידו. **מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כנגד אדם.

ג. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכן גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא נזקו של המתלונן הרשאי להגיש הליך אזרחי ולתבוע את מלוא נזקו.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

על הנאשם 2

א. **ארבעה חודשי מאסר.** הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 22.6.22, וביום זה יתייצב במשרדי הממונה- יחידת ברקאי, שלוחה צפון- במתחם כלא מגידו. **מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כנגד אדם.

ג. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכן גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא נזקו של המתלונן הרשאי להגיש הליך אזרחי ולתבוע את מלוא נזקו.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הממונה על עבודות השירות ימציא בתוך 14 יום מועד חדש לתחילת ריצוי עונשו של נאשם 1.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה למעקב וכן לצורך קביעת מועד תחילת עונש בנוגע לנאשם 1.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ב, 06 יוני 2022, במעמד הצדדים.